

Avern a Comarquinal

És difícil desfer-se enredant-se com un nus,
difícil de canviar i tornar a començar
i ara que tot és confós
m'acompanya la soledat.

Un amor no correspost,
un dolor poderós
un sentiment tan silenciós
que ningú pot escoltar.

La meva vida vestia de rosa o això pensava.
Només volia ser feliç, o això intentava.
Només volia oblidar, però costava.
Volia passar pàgina sense tenir portada.

*L'únic que m'envolta és la boira
La boira!
Aquella que cau
espessa
grisa
negra.*

Aquella que em cega per la il·lusió,
reprimida per la incomprensió

Tantes desgràcies!
Tants somnis apagats!
Tantes idees sense voluntat!
L'únic que desitjo és la meva llibertat!

La meva vida vestia de rosa o això pensava
Només volia ser feliç, o això intentava
Només volia oblidar, però costava
Volia passar pàgina sense tenir portada.

